

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ' εσχάτην παιδικόν περιόδον σύγγραμμα, ελθούσας παρακοχόν εις την χάραν ήμων ύπερησίας και υπό του Ολοκριντικού Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ως άνάγνωσμα άριστον και χρησιμώτατον εις τους παίδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Ήμιστερικόν : **Ήξιωτερικόν :**
 Ήτησία . . . δρ. 8.— Ήτησία . . . φρ. 10.—
 Ήτάμνος . . . 4,50 Ήτάμνος . . . 5,50
 Ήτήμνος . . . 2,50 Ήτήμνος . . . 3.—
 Αί συνδρομαί άρχομαι την 1ην εκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ 1879
 ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20
 Διά των Προσκόρων, Ήμιστερ. λ. 10. Ήμιστερ. λ. 15
 Φύλλα προηγουμέναν άτών, Α' και Β' περιόδου
 τιμώμενα έκαστον λπ. 25
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
 Όδός Εδρυμίδου άρ. 28, παρά τώ Βαρθολομαίω

Περίοδος Β'.—Τόμος 20ος

Έν Αθήναις, 26 Ιανουαρίου 1913

Έτος 35ον.—Άριθ. 9

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΖΟΚΕΪ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ JULES CHANCEL ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια)

Ένώ ο Μπόμπης εισήρχετο υπερήφανος εις την αυλήν, ο Λωράν, ό οποίος έφρόντιζε πάντοτε να μη τον χάνη από τα μάτια του, επέστρεψε και αυτός, έδωσε το άλογόν του άπέξω και εισήλθεν εις τό πανδοχείον, αλλά κρυφά, από την θύραν της ύπερησίας και με μυστίας προσυλάξεις.

Άλλ' αί προσυλάξεις αύται ήσαν περιτταί, διότι ό φίλος μας Μπόμπης είχε πολλά άλλα πράγματα εις τό κεφάλι του ώσπερ να μη συλλογιζόμην τον Λωράν.

Υπερήφανος διά την έλευθερίαν του, διά τον ρήλον του και προπάντων διά την φουσκωμένην από χρυσάφι ζώνην του, την όποιαν έψηλάφει κάθε στιγμήν υπό τον ταξειδιωτικόν του μανθών, διεσκεδάζε να κάμνη τον μάγαν κύριον. Ό έπιτακτικός τόνος, με τον όποιον ώμίλει προς τον Ξενοδόχον και τους ύπηρέτας, καθώς και ή άγγλική του προφορά, έκάμαν όλους να τον έκλάβουν διά κανένα Ξενον άρχοντόπουλον. Ό Ξενοδόχος, ό οποίος

και άρχας δεν έδωσε μεγάλην προσοχήν εις τον μικροσκοπικόν ταξειδιώτην, έτακίετο τώρα να τον περιποιηται και όταν ό Μπόμπης του εζητήσεν ύπερηφάνως άνα καλό δείπνο κ' ένα ώραίο δωμάτιον, έκαίνοσ άπακριθή υποκλινομένους βαθείως:

— Ό Μυλόροδος θα μείνη εύχαριστημένος!... Ό Μυλόροδος θα πηγαίνει, βέβαια στην Άγγλία να ταμώσθι τον μπαμπά; (*)

Κατοχαρούμενος πού ήκούσε να τον ονομάζουν μυλόροδον, ό Μπόμπης άπεκρίθη με σκουδαίωτητα, ότι δεν έπληγαίνε διόλου ν' ανταμώσθι τον μπαμπά του, άλλ' ότι έταξειδούσεν όλομόναχος διά πολύ σπουδαίας υποθέσεις και ότι έπρεπε να τον ύπηρετήσθι καλά και γρήγορα, μα γρήγορα, διότι δεν είχε να χάσθι στιγμήν.

Εις τον Ξενοδόχον τά λόγια αύτά έκαμαν μεγάλην ενύπωσιν, τόσο μάλλον καθ' όσον ό μικρός ταξειδιώτης, διά να δικαιολογήσθι τον νέον του τίτλον, έβγαλεν από την ζώνην του έν χρυσούν λαυδοδοκίον και του τό έδωσε, λέγων ότι συνήθιζε να προπληρώνη, διά να είνε βέβαιος ότι θα ύπηρετηθθι καλλίτερα.

Τό κίνημα πούτο είχε τό αποτέλεσμα, ότι μετ' όλίγην ώραν, ό μικρός τζοκεύ, ένθρονισμένος εις την καλλιτέραν θέσιν του πανδοχείου, με την ράχιν κατή το πλάκι και με την κοιλίαν κατά πότραπέζι, κατεβρόχιζε με την μεγαλητέραν όρρεξιν του κόμμου τό πλούσιον δείπνον, τό όποιον (*) Ίδε εις προηγ. φύλλου, σελ. 62.

τώ είχεν έτοιμάσει ό Ξενοδόχος ό ίδιος. Άς άφήσωμεν τον «μυλόροδον» να κάμνη «ζεύκι του», και άς έδωμεν τι έκαμνη έν τώ μεταξύ ό Λωράν.

Ό κακός ύπηρέτης δεν διεσκέδαζε προσηκούμενος και αύτός τον μάγαν

«Έτσι λοιπόν φυλάτι τάλογα πού σάς έμπιστεύονται;...» (Σελ. 70, στ. 8')

«Ό Λωράν, άφού έβεβαίωθι ότι δεν έκαμε λάθος...» (Σελ. 70, στ. α')

αυθέντην, άλλ' ύπεύλως, εις τό σκοτός, προητοίμαζε την εκδίχησιν του.

Πρέπει να όμολογήσωμεν όμως, ότι τό έκαμνη με μεγάλην δεξιότητα διότι όσον δειλός και άσχημος ήτό ό κακός ύπηρέτης, τόσοσ είχεν εύφυϊαν κ' έφευρετικότητα, — εις τό κακόν πάντοτε, άλλ' άδιάφορον.

Άντί να δεκτιχθθι εις την μεγάλην αίθυσαν, την πρόωρισμένην διά τους πλουσίους και σημαντικούς ταξειδιώτας, έπήγε ν' εκάθησε συνεσταλμένος εις την σκοτεινοτέραν γωνίαν του μαγειρείου, όπου σιωπηλώς έφαγεν ένα πιάτο σούπα με όλίγον κρέας. Έπειτα, άφού άνύκτωσε καλά, εζηήθεν εις την αυλήν μαζί με τους ύπηρέτας πού σταβούσιν, με τους

Τὸν ἀκολούθησαν ὁ πλοῦτος θεὸς σὺ χέρια τοῦ Καλοῦ, Καὶ κακόπραχτος, ἂν ὄντας εἶν' ἐν χέρια τοῦ Κακοῦ.

Ἀκριβῶς! Ὁ Γεώργιος Ἀτέρωφ εἶχεν εἰς τὰ χέρια τοῦ καλοπραχτοῦ, τὸν θεῖον Πλάστον. Διότι ἦτο ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος, ὁ χρηστός, ὁ φιλόπατρις, ὁ ἐνθουσιώδης, ὁ καλός...

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΩΝ ΚΕΡΩΔΡΕΝ

Ἡ οικογένεια Κερωδρέν κατοικεῖσεν εἰς τὴν Βρετανίην τῆς Γαλλίας, εἰς μετράν ἐπαυλιν παρὰ τὸν ἕρμον τοῦ Μορλαίξ. Καθ' ἣν ἐποχὴν ἀρχίζει αὐτὴ ἡ ἱστορία, δηλαδὴ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν, ἀπετελείτο ἀπὸ τὸν πατέρα, τὴν μητέρα καὶ ἕνα υἱὸν ἐνομαζόμενον Ὑβ, περίτερον δεκάπενταετή. Οἱ Κερωδρέν ἀνήκον εἰς πολὺ ἀρχαίαν βρετανικὴν οἰκογένειαν, ἡ περιουσία των ὄμοιος ἦτο μετρία καὶ ὁ κ. Κερωδρέν κατεγίνετο ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τοῦ, ἀπὸ τὰ ὅποια εἶχεν εἰσδήμα μικρὸν.

Ἐπιτελεῖται ἡ ἐκπαίδευσις (Σελ. 73, στ. β)

Ὁ νεαρὸς Ὑβ ἠκολούθει τὰ μαθήματα τοῦ Λυκείου μίαν γειτονικὴν πόλιν, καὶ δὲν ἔμενε πολὺ μὲ τοὺς γονεῖς τοῦ, παρὰ τὴν ἐποχὴν τῶν μεγάλων διακοπῶν. Ἦτο δὲ αὐτὸν ἡ καλλιτέρις ἐποχὴ τοῦ ἔτους. Διήρχετο τὰς ἡμέρας τοῦ κινήσων εἰς τὰ δάση τοῦ κήματος ἢ παραπλεύων μὲ τὴν βαρκούλαν τῶν γονέων τοῦ τὰς γραμμάς ἐκείνας ἄκτας, διότι, ὡς γνήσιος Βρετανός, ἐπρελάτνετο διὰ τὴν θάλασσαν. Νεαρὸς Παρισιανὸς τῆς ἰδίας ἡλικίας, ὁ Τζάκ Μαρσαί, τοῦ ὁποῦοι εἰ γονεῖς παραθερίζαν κατ' ἔτος εἰς τὴν ἐξοχὴν ἐκείνην, τὸν συνώδευε πάντοτε. Βαθὺ αἰσθημα φιλίας συνέδεε τὰ δύο παιδιά.

Μίαν θερμὴν λοιπὸν ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου, ὁ Τζάκ, ἀνταμώσας τὸν φίλον τοῦ Ὑβ εἰς τὴν κολπίσκον, ὅπου ἦτο δεμένη ἡ βαρκούλα, παρετήρησε μὲ ἐκπληξίν, ὅτι ὁ φίλος τοῦ ἔφαινετο πολὺ σφρηγισμένος. Βαθῆτα κινήσων, προδίδουσα τὴν προσπάθειαν τῆς ἀκέφειας, αὐλάωνε τὸ μέτωπον τοῦ νέου, ὁ ὁποῖος, αἰωπηλός, νευρικός, ἐπεριπατεῖσεν ἐπάνω κάτω, ἀδιάφορος πρὸς τὰς ἐτοιμασίας τοῦ ἀπόπλου.

«Μπα! ἐσυλλογίσθη ὁ Τζάκ, τί ἔχει σήμερον ὁ Ὑβ;» Ἐπιτέλους δὲν ἐκρατήθη, καὶ τὴν στιγμήν τοῦ εἰσῆλθε καὶ ὁ Ὑβ εἰς τὴν βαρκούλαν, σκεπτικός, πάντοτε καὶ κινούμενος μηχανικῶς, τὸν ἤρώτησε:

— Μὰ πῶς εἶσαι ἔτσι; Δὲν μπορῶ νὰ μάθω τί ἔχεις; — Ὁ Ὑβ τὸ πῶ δὲλα ἀργότερον, ἀπεκρίθη ὁ Ὑβ, πῶν τὸ δοῖται τοῦ τιμονίου. Δύσε τώρα τὸ σχοινί...

Ὁ Τζάκ ὑπήκουσε καὶ τὸ ἐλαφρὸν πλοῖον, ὑπὸ τὴν ὄθησιν τοῦ ἀνέμου, ὁ ὁποῖος ἐφοῦκωνε τὸ πανάκι τοῦ, ἐκινήθη γοργὴν πρὸς τ' ἀνοικτὰ. Μετὰ μισὴν ὥραν, εἰ δύο φίλοι εἶχαν ἀφίση πολὺ ὀπίσω τὸν τοῦς βράχους τῆς ἀκτῆς. Ἡ θάλασσα, γαλιηναία, ἐξετείνετο ἐμπρὸς των καὶ ἡ βαρκούλα ἐταλαντεύετο ἐπιχαριῶς ἐπὶ τῶν κυματίων. Ἀπὸ τὴν στιγμήν τοῦ ἀπόπλου δὲν εἶχαν ἀνταλλάξῃ λέξιν καὶ ἡ ἀπορία τοῦ Τζάκ εἶχε κορυφωθῆ, ὅταν ἐξοφῆ ὁ Ὑβ τῷ εἶπε:

— Φίλε μου Τζάκ, σ' ἔφερα ἐδῶ διὰ νὰ εἶμαι βέβαιος, ὅτι κανὲν ἀδιάκριτον αὐτὶ δὲν θάκούσῃ τὴν σοβαρὰν ἀποκά-

λῶσιν τοῦ κόσμου. Αὐτὸ βίασας ὡς τὸ τέλος τοῦ ἸΗ' αἰῶνος. Τὸ 1776, ὅταν ὁ Λουδοβίκος ΙΣ' ἐκήρυξε τὸν πόλεμον κατὰ τῆς Ἀγγλίας, εἰ πρόγονοί μου δὲν ἔφισαν τὴν εὐκαιρίαν. Ἀρμάτωσαν ἕνα καράβι καὶ ὁ κόμης Λουδοβίκος Κερωδρέν, ὁ ἀρχηγὸς τότε τῆς οἰκογενείας, ἀνέλαβε νὰ τὸ κυβερνήσῃ. Ἦταν γέρος ἐξηνταπέντε ἐτῶν, γενναῖος καὶ πολὺπειρὸς. Ὁ υἱὸς τοῦ Ζάν, σαράντα ἐτῶν καὶ ὁ ἔγγονός τοῦ Ὑβ, εἶκοσι, μαζὶ μὲ ἄλλα διακόσια παλληκάρια τοῦ Μορλαίξ, ἐσοχημάτισαν τὴν τασύμα. Δὲν ἔμειναν εἰς τὸν πύργον παρὰ τὴν σύζυγον τοῦ Ὑβ Κερωδρέν, ἡ ὁποία, τὸ 1782, ἔφεραν εἰς τὸν κόσμον τὸν Ζιλμπέρ Κερωδρέν, δηλαδὴ τὸν προπάππον μου. Πολλὰ χρόνια ἐβάσταξεν ὁ πόλεμος καὶ πολλὰς φορές, ἐν τῷ μεταξῷ, εἰ πρόγονοί μου ἐθύρισαν εἰς τὸ Μορλαίξ γεμάτοι δόξαν καὶ λάφυρα. Ἐπιτέλους τὸ 1783 ἐγένετο εἰρήνη καὶ οἱ Κερωδρέν ἐμήνουν, ὅτι θὰ γυρίσουν εἰς τὴν πατρίδα των καὶ θὰ μείνουν.

— Λοιπὸν; ἤρωτησεν ὁ Τζάκ.

— Λοιπὸν, φίλε μου, ὑπέλαβεν ὁ Ὑβ, οὔτε ὁ Λουδοβίκος,

οὔτε ὁ Ζάν, οὔτε ὁ Ὑβ Κερωδρέν, οὔτε κανεὶς ἀπὸ τοὺς διακόσιους ναυτεῖς των, δὲν ἔνασθιδαν τὸν ἕρμον τοῦ Μορλαίξ. Φαίνεται, ὅτι τὸ καράβι των ἐναυάγησε κατὰ τὸ ταξεῖδι τοῦ γυρισμοῦ. Πέρασαν χρόνια, ἤλθε ἡ Ἐπανάστασις. Ἡ κόμισσα Κερωδρέν καὶ ὁ υἱὸς τῆς Ζιλμπέρ κατέφυγον εἰς τὴν Σκωτίαν. Καὶ εἰς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον μεταξῷ τῶν Δευκῶν καὶ τῶν Κουανῶν, ὁ οἰκογενειακὸς πύργος ἐκτροπολήθη.

— Κι' αὐτὸ τὸ ξέρω...

— Τὸ 1802, ὁ Ζιλμπέρ Κερωδρέν, εἶκοσι χρονῶν νέος, ἐγύρισεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ κατετάχθη εἰς τὸν στρατὸν. Ἐλαβε μέρος εἰς ὅλας τὰς ἀναστράτειας τοῦ Ναπολέοντος καὶ κατὰ τὸ 1813, ἀφ' οὗ ἔφθασε τὸν βλαβερὸν λυκαγυῖ, ἐξήγησε τὴν ἀποστράτειαν τοῦ, διότι εἶχε κλονισθῆ ἡ ὑγεία τοῦ ἀπὸ τὰς πολλὰς πληγὰς. Τότε ἐγκατεστάθη ὀριστικῶς εἰς τὴν πατρίδα τοῦ καὶ ἔκτισε τὴν μικρὰν ἐπαυλιν τοῦ κατοικοῦμεν ἀκόμη.

— Μὰ καὶ θὰ φθόξῃ;

— Περὶ μὲν καὶ θὰ ἴδῃς. Τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς περιουσίας μας εἶχε χαθῆ εἰς τὴν Ἐπανάστασι. Ὁ κόσμος ἐν τούτοις ἐδῶ μιλῶσε πάντα γιὰ τὴν θησαυροῦς, κορυμμένους κάπου ἀπὸ τοὺς παλκοὺς κοροσάρους Κερωδρέν. Ἐπειδὴ τέτοιον πράγμα δὲν ἦτο ἀδύνατον, ἀπεναντίας πρὸς τὸν ἀδελφόν, ὁ κόμης Ζιλμπέρ, καὶ κατόπιν ὁ υἱὸς τοῦ Τζάκ, ἔκαμαν ἐρί-

νας ποὺ ἔμειναν ὄλοι ἀκαρποὶ. Σήμερον ὁ πατέρας μου πιστεύει, ὅτι ὁ θησαυρὸς τῶν Κερωδρέν εἶνα ἀπλῶστατα παραμυθία.

— Ἐὰν ὅμως... ἤρώτησεν ὁ Τζάκ, ἀρχίζων ἐπὶ τὸ τέλος καὶ νὰ μαντεύῃ.

— Ἐγὼ ὅμως, φίλε μου, ὑπέλαβε μὲ σταθερότητα ὁ Ὑβ, νομίζω ὅτι τὸν ἀνεκάλυφα! Καὶ ἄκουσε πῶς: Πρὸ πέντε ἐξ ἡμερῶν, ἐκεῖ τοῦ σκάλιζα εἰς τὴν ἀποθήκην, ἐπάνω εἰς τὸ σφίτα, β. ἡμερῶν εἶνα παλὸ βιβλίον, εἶνα τόμος τῶν Ἀπάντων τοῦ Κορνηλίου. Τὸν κατέβασα εἰς τὸ δωμάτιό μου. Τὴν νύκτα, ἐπειδὴ εἶχα ἀυπνία, θυμήθηκα τὸ βιβλίον καὶ ἀρχισα νὰ τὸ ξεφυλλίσω. Ἐνὰ φύλλον περιγράφει, ἐντελῶς ἄγραφο, ἔπασεν ἀπὸ μέσα, καὶ ἐπειδὴ εἶχα ἔσχατον νὰ βάλω ἀμπαζοῦρ εἰς τὴν λάμπα μου, ἔκαμα ἕνα χωνὶ μ' αὐτὸ τὸ χαρτί καὶ τὸ ἔβαλα ὀλόγυρα εἰς τὸ γλῶμπο. Μὲ μίαν δὴν κορφίτσαν, ποὺ τὴν ἔστρεψα εὐκαίριον, κατόφερα νὰ τὸ στερεώσω λαμπρῶς. Ἐτοὶ ἐξήκολούθησα νὰ ἐξετάσω τὸ βιβλίον. Ἦταν ἐκδοσις τοῦ 1709. Βέβαια θὰ ἦταν ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ παλικοῦ πύργου.

Ἀφ' οὗ διάβασα Κορνηλίον καμμιά ὥρα, εἰτοιμάσθηκα νὰ ὀβῶ τὸ φῶς γιὰ νὰ κοιμηθῶ. Ἀλλὰ μόλις ἔρριξα μίαν ματιὰ εἰς τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο ἀμπαζοῦρ, ε-

μεινα ἐκθαμβός! Τὸ φύλλον τῆς περιγράφει, τὸ καλὸν χαρτί ποὺ τὸ βρήκα ὀλοκαθόλου ἄγραφο, λευκὸ, ἦταν τώρα σκεπασμένον ἀπὸ καὶ γράμματα καὶ σημεῖα κοκκινωπά. Ἐξετάζω καλλιτέρα καὶ ἀνακαλύπτω, ὅτι ἡ θερμότης ἔκαμαν τὰ γράμματα καθαρώτερα. Τὸ μελάνι, μὲ τὸ ὅποιον τὰ εἶχαν γράψῃ, ἦσαν βέβαια ἀπὸ τὰ χαρτὰ ἐκεῖνα, ποὺ ἔφα στεγνώσθουν, τὰ γράμματα ἐξαλείφονται, καὶ ἔφα ζεστοθῆ τὸ χαρτί, ἔφαφαίνονται. Καὶ νὰ τί κατ' ὄψιν νὰ διαγρίνω: Ἐδῶ ὁ Ὑβ Κερωδρέν ἔγραψεν ἀπὸ τὴν τσέπην τοῦ ἕνα χαρτί.

— Μὰ τὸ Θεὸ, δὲν ἔνοω τίποτε! ὡ μολόγησεν ὁ Τζάκ, ἀφ' οὗ ἐκεί ἀξεν ὀίγον τὰ ἐρολογιστὰ ἐκεῖνα.

— Στάσου καὶ θὰ σοὺ τὰ ἐξηγήσω, ὑπέλαβεν ὁ Ὑβ. Στὴν πρώτη γραμμὴ τί βλέπεις (ῶ γραφισμένα); Ἐνα ὀρθογώνιο, ἕνα πυργάκι τετραπλευρὸν, ἕνα τετράγωνον, ἕνα πεντάγωνον, ἕνα ἔξω ἔξω, καὶ ἐπειτα: 3/4, 15. Στὴ δευτέρῃ γραμμῇ βλέπεις:

27, ΥΒ, L
Καὶ εἰς τὴν τρίτην: 39, 10, V-L
— Μ' αὐτὰ τί σημαίνουν; ἐξακολουθῶ νὰ μὴν ἔνωω γρῶ!

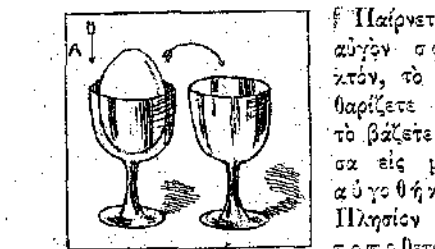
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἡ πρώτη ραπτομηχανή

Ἡ ραπτομηχανὴ αὕτη κατεσκευάσθη ἀπὸ τοῦ ἀγγλοῦ Καρόλου Κιτε, γεννηθέντος εἰς τὸ Σίνδβιλ, παρὰ τὸ Ἐβερσχαμ, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος. Σήμερον εὐρίσκεται εἰς τὸ «South Remington» Μουσεῖον τοῦ Λονδίνου, πλησίον μίαν τελείαν σημερινῆς ραπτομηχανῆς, διὰ νὰ κάρουν οἱ ἐπισκέπται τὴν σύγκρισιν.

Μικρὸν θαῦμα

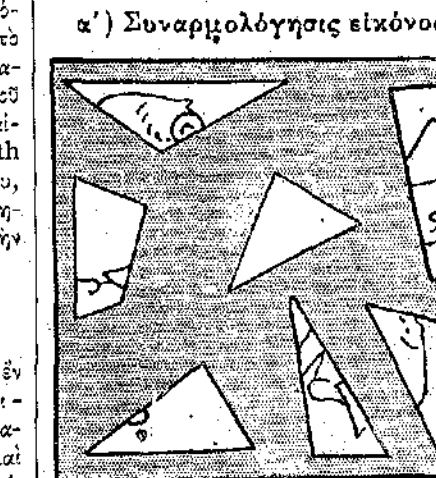

Ἐπαιρνετε ἐν αὐτῶν σφικτόν, τὸ καθαρίζετε καὶ τὸ βάζετε μὲσα εἰς μίαν αὐτὸ θήκην. Πλησίον τῆς τοῦ οὐστετε μίαν ἄλλην. Φυσάτε κατόπιν ἀπὸ πάνω, μὲ δυναμιν, μέσα εἰς τὴν πρώτην αὐτοθῆκην, κατὰ τὴν φοράν τοῦ βέλους Α. Τὸ

Ἐβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοί

αὐτὸν θὰ πηδῆσῃ, μέσα εἰς τὴν δευτέραν, κατὰ τὴν φοράν τοῦ βέλους Β. Φαίνεται ἀπίστευτον, ἀλλ' εἶνα εὐκόλον νὰ τὸ ἐκτελέσῃτε.

α) Συναρμολότης εἰκόνος

Ἀντιγράψατε εἰς διαφανῆ χαρτί τὰ ἑπτὰ κομμάτια καὶ κόψατέ τα μὲ τὸ ψαλίδι ἕνα ἕνα. Ἐὰν τὰ συναρμολότησῃτε ὥστε νὰποτελέσουν ἐν ἰσοπλευρον τρίγωνον, ἐντὸς τοῦ τριγώνου αὐτοῦ θὰ σχηματισθῇ μίαν κοκκινῆ μορφή, — μίαν γεωμετρικῆν.

β) Διὰ τοὺς Γαλλομαθεῖς

[Ἐστὶ, ἐπὶ τοῦ Λαφουστεροῦ Ὀλυμπιονίκου] Acha ques aintson cier ge.

Τὰ γράμματα αὐτὰ νὰ χωρισθῶν ὅπως πρέπει, ὥστε νὰ σχηματισθῇ μίαν παροιμίαν.

γ) Παίγνιον

Table with 4 columns and 3 rows of letters: ΔΕΙ, ΝΟ, ΑΥ, ΡΩΣ, ΚΟΣ, ΑΕ, ΡΙ, ΚΟ, ΚΡΟ, ΚΕ, ΛΟΣ, ΩΝ

Νὰ συναρμολότησῃτε αἱ συλλαβαὶ αὐταί, ὥστε νὰποτελέσῃτε τὰ ὄνματα τῶν σαφῶν ἀγρίων ζώων.

Ἀθλοισί: Αἱ λύσεις — ὅσωνδήποτε ζητημάτων τοῦ αὐτοῦ φυλλαδίου, — συνοδεύονται ὑπὸ ἐνὸς μόνου δεκαλέπτου γραμματοσήμου.

Λύσεις τοῦ 7ου φυλλαδίου

α) Κοινὴ ἡ τύχη καὶ τὸ μέλλον ἀόρατον — β) Ἡ κεφαλὴ τοῦ σκύλου, μέχρι τοῦ λαιμοῦ, σχηματίζεται ἀπὸ τὸ δεξιὸν μέρος τοῦ σακκακιῦ, ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ μανίκι.

ΠΕΤΡΟΣ ΠΥΡΓΩΤΟΣ

ΤΟ ΠΡΟΝΟΜΙΟΝ ΤΩΝ ΤΟΜΩΝ

Παρατίθεται μέχρις εξαπλήσεως των υπολειπομένων

Επειδή εκ των αρχικών διατεθέντων 750 Τόμων του Προνομίου, υπολείπονται ακόμη ολίγοι, το Προνομίον παρατίθεται μέχρι της εξαπλήσεως και τούτων. Επομένως οι εγγραφέντες και οι εγγραφομένοι διά το 1913 δύνανται ακόμη ναγοράσουν τους Τόμους των ετών 1899-1912, ύψαστον ἄδειον ἀντὶ φρ. 4 καὶ χρυσόδεδρον ἀντὶ φρ. 7. Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ υπολειπόμενοι Τόμοι εἰνε ολίγοι, ὥστε θὰ πάθουν μόνον ὀσὶ προφθάσουν. Μετὰ τὴν ἐξάντησιν τῶν διατεθειμένων ἀντιτόπων θὰ πωλοῦνται μόνον εἰς τὴν ἀρχικὴν τῶν τιμῶν.

Ἀπορρίπτονται: «Στὸν Δάφνην Στέφανον (ὄχι προσωπικῶς)» — «Παρεξήγησις» (ἰγνοσθέντων) — «Χεῖμων» (καλλίτερο ἀπὸ τὸ ἔλλο, ἔλλα ὄχι ἀπόρη) — «Ὁ στόλος, νίκησ» (ἀτεχόν).

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οὐδὲν ψευδώνυμον ἐγκρίνεται ἢ ἀνασείεται, ἂν δὲν συνοδεύεται ὑπὸ τοῦ δικαιοτάτου φρ. 1. Τὰ ἐγκρινόμενα ἢ ἀνασείμενα ἰσχύουν μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου 1913. Ὅσα συνοδεύονται ἀπὸ α. ἀνήκουν εἰς ἀγόρευ, καὶ ὅσα ἀπὸ κ. εἰς κορίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Νικήτρια Ἑλλάς, κ. (Κ. Π.) Σάμιος Ἐπαναστάτης, α. (Θ. Σ.) Ἀνόρθωσις, κ. (Ε. Ι.) Κρητικὴ Καρδιά, α. (Ε. Δ.) Πρώτος τοῦ Μιζανίου, α. [Ε. Δ.] Ἐνδοσιώδης Ἑλλην, α. (Δ. Ε.) Νύσθη, κ. (Ε. Κ.) Μολὼν Λαβέ, α. (Γ. Δ.) Παγευτικὸ Λυκόφως, α. (Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις;) Ἀνανεώσεις ψευδωνύμων: Μικρὰ Ἀριστοκρατία, κ. Γενναίωφυχος Ἑλληνίς κ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρὰ Μυστικά ἐπιθυμοῦν ὡ ἀνταλλάξουν: ἢ Κρητικὴ Καρδιά (0) με Μπαρολόκαμπιμένη Γαλανόκνηρη, Ἀκακίαν, Ἀηλιπομένη Κορη, Ἀφελή Σανθούλα, Κρητισοπούλα — ἢ Ἀφελή Σανθούλα (0) με Στρατιῆν Ἀθῶν, Τέλλον Ἄγραν, Σανθὴν Πουλί, Ἀσθοναίον, Φάωνα — τὸ Ὡωρηκὸν Ἀβέρωφ (0) με Τορπιλοβόλον 11, Ἑλληνικὸν Στόλον, Ἀσθρατον Τηλέγραφον, Ὑποβρύχιον Δελφίν — τὸ Δοξαμίον 1912 (0) με Φάωνα, Στρατηλάτην τῆς Μακεδονίας, Ἐνα Χωστάκι — ὁ Ἑλληνικὸς Σιγάρος (0) με Τέλλον Ἄγραν, Λόδια τῆς Σιγάτης, Φάωνα, Χαβάθαν, Κόμα, Ἐσπερον — τὸ Ὡωρηκὸν Ἀβέρωφ (0) με Ἀθανάσιον Διάκον, Ἑλληνικὸν Ἰδαῶδες, Ἐθνικὸν Ὀνειρον, Ναυτικὴ τῆς Πριγκίπου, Στρατηλάτην τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Διάπλασις ἀπαιτῆται τοῦ φίλου; τῆς Γενναίωφυχον Ἑλληνίδα (εὐχαριστῶ πολὺ) Φιλότητιν Ἀνδοσιοπούλαν (ἔστειλε) Πρώτον τοῦ Μιζανίου (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας) γράφε μου) Μικρὰν Ἀριστοκρατίδα (τώρα τουλάχιστον θὰ μοὶ γράψῃ συγγέ); Πλοίαρχον Νέμον (βραβεῖα ἔστειλε) Σημαίαν τοῦ Ἀβέρωφ (ἐννοεῖται, ὅτι ἀπὸ ἑνα ἀτεχνο ποίημα ἀξίει περισσότερο ἕνα καλογραμμένο πᾶς;) Ἑλληνικὸν Ἰδαῶδες (ἔστειλε) χαίρω πολὺ πὸ ἐγνωρίσθης μ' ἕνα τόσο καλὸν μου φίλον; κ' ἐθαύμαζον τὸν τρόπον πὸ κατωρθώσῃς νὰ ανακαλύψῃς τὸ ψευδώνυμόν του; ἐσὺ βάζεις κάτω καὶ τὸν Ἰὸ Κερυδρέν;) Σάμιον Ἐπαναστάτην (ἔστειλε) ἰδοῦμε λοιπὸν, θὰ ἔλθουν;) Νικήτρια Ἑλλάδα (ἔστειλε, εὐχαριστῶ πολὺ τὰ Παιδ. Πνεύματα καὶ τὰ γράφῃ; ἄλλοτε αὐ χωριστὸ χαρτί, καθὼς καὶ τὰς λύσεις καὶ ὅ, τι ἄλλο; ὄχι ὀπλοδὴ μαζ; με τὸ γράμμα;) Ἀγγελικὴν Ι. Μπισσι. (Ἠερολόγιον δὲν ἐξίδω;) Φανοβόλον Ἀσθρον (εὐχαριστῶ πολὺ μὴ με ξεχνᾶς!) Τέλλον Ἄγραν (θὰ προσπαθῶσω, ἄλλα δὲν σοὺ ὑπέσασμαι) Ἐίρωσ τοῦ Κωνσταντινίου (ἔχει καλῶς; ἐξόφλησιν τοῦ λημοῦ σου νὰ μοὺ στέλλῃς κάθε μῆνα; σ' εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὰς ἐνεργείας.) Ἑλληνικὸν Στρατὸν (ἔστειλε) εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεπλάθωμα.) Γεννοί τῆς Ἀλαμάρας (ὁ Χάν; Ἀνδρῶσιν εἶνε ἕνας μεγάλος Δανὸς συγγραφεύς; πὸ ἔγραψε θαυμάσια διηγήματα διὰ παιδιὰ; καὶ ἠποτίσῃ; πὸ λέγει, εἶνε ἠποσπάσματα ἀπὸ ἔργα του; χάρτην ἔστειλε.) Ἑλληνικὴν Νίκην (εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὸ ξεπλάθωμα.) Ἀσθρατον Σωφραξίστατον (βέβαια, με τὸν καιρὸν θὰ μπορέσῃ;) Ἡρώα τῆς Ἀθῶν (ἔστειλε.) Ἀκροκόρυνθον (ἔστειλε.) Ὡωρηκὸν Ἀβέρωφ κτλ. κτλ. Εἰς ὄσας ἐπιστολάς ἴδαμε μετὰ τῆν 22αν Ἰανουαρίου, θὰ παντίσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

136ος Διαγωνισμὸς Ἀύσων Δεκεμβρίου—Μαρτίου

(Δι' ὄσους δεκάται μέχρι τῆς 17ης Μαρτίου)

89. Λογοπαικτικὸς Ἀεξίγημος

Τοῦ Ἀντόνη θὰ φωνάξῃς Μία φορὰ γὰ νὰ εἶπὸ πῆ, Ἄλλω; εὐκολα θὰ τὸ βρῆς Μία εἰς τὴ γραμματικῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ροδοπαίου Ἑλληνόγαυδὸς

90. Συλλαβ γαίρωσ

Ἐν στογίον με ὀσὸν Λιγυραϊκὸν ἐνοῦται Καὶ βασιλισσά εὐθὺς Ἠναρχαία φαερεύεται.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Ρόδου Μοσοβολήμα

91. Στοιχειώγημος

Ἐὰν ὀσῆς τοῦ Λιγαίου Μία νῆσ; νὰ περὶ βλή, Κόψ' ἕνὸς δειλοῦ ἀνθρώπου Τὸ λαίρω με τὸ κεφάλι.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἀπελευθερωθείσης Ἑλλάδος

92. Ἀπλοῦς Μεταγραμματισμὸς

Ὅπωρα εἰς μέτρον μεταβάλλεται, Ἄν, ἀντὶ κάππα, λῆξθα βάλεται Καὶ ἂν, ἀντὶ τὴ λαμβάδα, ἔαθρ νι; Ἐν ὀρεκτὸν ἀμέσως θὰ φανῇ.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἐν Τούτῳ Νικα

93. Ἀντεστραμμένη Πυραμῖς

****+****=Ἠλίς τῆς Ἑλλάδος. ***+***=Στρατηγὸς Καρχηδόνιος. **++**=Ὀρος τῆς ἑλ. χειμασῆσου. *+*=Ζῆλον ἄγριον. + Οἱ σταυροὶ Θεθαίας βασιλόκαι.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἐλευθερωθείσης Ἑλλάδος

94-99. Μαγικὸν Γράμμα

Τῇ ἀνταλλαγῇ ἐνὸς γράμματός ἐκὸσῆς τῶν κάτωθι λέξεων ἐπ' ἕνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶν, ἀνεῖ ἀναγραμματισμοῦ, ἄλλα; ὄσας λέξεις:

δλος, πόλος, κῆρος, θέα, φθορῶ, χλωδ.

Ἐστάλη ὑπὸ Ἀγνῆς Σ. Τουλανίδου

100. Συλλαβικὴ Ἀκροστιχίς

Δι' ὀσκαίαι συλλαβαὶ τῶν κάτωθι ζητούμενων λέξεων ἀποτελεῦν κατὰ σειρὰν. Βυζαντινὸν Αὐτοκράτορα:

1. Νῆσος τοῦ Λιγαίου 2. Ἀγώνισμα 3. Πόλις τῆς Ἠπειροῦ 4. Πιθγὸν φιδίον.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Χίος Ἀνέστη

101. Μικτὸν

νν - ηεσα - π

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πυγμαλιῶνος

102. Γεῖφ ος

τί τί τί τί σθι
Ω ἀρ τί ἀρ — δι +
τί τί τί τί ὄνομα
τί τί

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Βαλκανικῆς Συμμαχίας

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΥΛΛΟΓΟΣ "ΘΡΙΑΜΒΟΣ,"

Γενομένων νέων ἀρχαιρεσιῶν, ἐξελέγησαν: Πρόεδρος: Ἀναστηθεῖσα Ἠπειρος, Γραμματεῦς: Ἑλληνίς Μητέρα, Ταμία: Ὀνειρεμένη Ἑλλάς, Σύμβουλοι: Ἐθνικὸς Παιὼν καὶ Ἐλπιδοφόρος Ἑλλάς. — Ἀνακηρύσσεται ἐπιτιμὸς Πρόεδρος καὶ γενιτὸς ἀντιπρόσωπος Ἐξωτερικῶν: Ἑλληνικὴ Καρδιά poste-restante Βαθὺ Σέμου. Διορίζονται ἀντιπρόσωποι: Ἀθηνῶν, Ἐωσφόρος ὁ Κυραῖος, Καμποπολίτιν Βάρκα Ὀρόναι; Πειραιῶς; Ἀττικὴ Ἑλλάς poste-restante Σόρου, Ἀργυρὸ Σπουγγίτιν Ἀίμυνης, Ἐθνικὸν Σύμβολον. Ζητοῦνται καὶ ἄλλων μερῶν. — Συνοδωρὴ τρίμηνος λεπτά πενήτηντα (30). Ζητήσατε Καταστατικὰ: Διεύθυνσις: αΘΡΙΑΜΒΟΝ. Χαλκίδα. — Ὅσὸν μέλος τοῦ Συλλόγου πρακτικῶν ἐνεργῶν εἰς Ἄσκησιν ἐκτὸς Μιχαηλίδου πρό καιροῦ διαγραφέντος τοῦ καταλόγου τῶν μελῶν.

Ψηφίω ἐνθάρμωσ; τὰ ὑπέροχα ψευδώνυμα Ἀττικὴ Ἑλλάς, Στρατηλάτης τῶν Ἑλλήνων καὶ Εὐγενῆς Ἰδαϊκῶν. Νικήτρια Ἑλλάς (II, 45)

Χίλια εὐχαριστῶ, φιλετάτῃ Ἀνακίτα, γιὰ τὴν ὀμορφὴν φωτογραφία σου. Ἀφελή Σανθούλα (II, 46)

Δηλοῦμεν ὅτι ἐνεγράφημεν εἰς τὸν Ὀριαμβῶντα «ΘΡΙΑΜΒΟΝ». Ἀπελευθερωθεῖσα Ἠπειρος Ἀητήτης Ἐξόνος (II, 47)

ΕΒΔΟΜΑΣΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ ΤΟΥ 7ου ΦΥΛΛΟΥ

(Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελ. 73)

ΑΘΗΝΩΝ: Ἀτρεμότης Σωφραξίστα Πίπης Ν. Παροδίας. ΒΟΛΟΥ: Στ. Κόσσιος, Α. Ἐλευθεράδης, Ἰοσαύ Λεβῆς. ΔΕΡΒΕΝΙΟΥ: Κατίνα Α. Ἀδαμοπούλου, Ἐλένη Α. Ἀδαμοπούλου, Χρ. Α. Ἀδαμοπούλου, Κ. Α. Ἀδαμοπούλου. ΙΘΑΚΗΣ: Π. Γ. Ἀγοσθίνης. ΚΟΡΙΝΘΟΥ: Ἀκροκόρυνθος. Π. Ι. Δημητροπούλου. ΚΥΝΗΠΟΛΕΩΣ: Ἀσθή τῆς Ἐλευθερίας. ΝΑΥΠΑΓΙΟΥ: Ἀγγελικὴ Ι. Μπισσιουνοπούλου (6-7). ΠΑΤΡΩΝ: Πάριον Ναυτοπούλου. ΣΑΜΟΥ: Θ. Α. Στεφανίδης, Ἰωὴ Στεφανίδου. ΥΔΡΑΣ: Γε. Ι. Ἀρμυραντῆς. Ἀθνασία Ι. Ράλλη, Μαρία Β. Βερβενιώτου. ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Πέτρος Τυπάλδος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐφρόνων δαδῶν τῶν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐπέσθην εἰς τὴν κληρονομία καὶ ἐκλήρωθῃ ἐν Χαλκίδι ΠΕΤΡΟΣ ΤΥΠΑΛΔΟΣ, ὁ ὀσῶς ἐνεγράφη διὰ τρεῖς μῆνας ἀπὸ τῆς Φεβρουαρίου. Πλοναῶσων λεπτά 30 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγων.